

31991R1893

29.6.1991.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 169/1

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 1893/91**od 20. lipnja 1991.****o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1191/69 o aktivnostima država članica koje se odnose na obveze svojstvene konceptu javnih usluga u željezničkom, cestovnom i prijevozu unutarnjim vodnim putovima**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 75.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾;

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾;

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾;

budući da, u skladu s načelom prestanka obveza pružanja javnih usluga, poseban javni interes kod usluga prijevoza može jamčiti primjenu koncepta javnih usluga u tom području;

budući da je u skladu s načelom poslovne nezavisnosti prijevoznika potrebno pružanje usluga prijevoza urediti ugovorom zaključenim između nadležnih tijela država članica i prijevoznika u pitanju;

budući da za potrebe pružanja određenih usluga ili u interesu određenih socijalnih skupina putnika, države članice trebaju zadržati mogućnost pružanja javnih usluga ili propisivanja određenih obveza pružanja javnih usluga;

budući da je stoga potrebno izmijeniti Uredbu (EEZ) br. 1191/69 ⁽⁴⁾, a kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 3572/90 ⁽⁵⁾ radi prilagodbe njezina područja primjene i utvrđivanja općih pravila koja se primjenjuju na ugovore o pružanju javnih usluga,

⁽¹⁾ SL C 34, 12.2.1990., str. 8.

⁽²⁾ SL C 19, 28.1.1991., str. 254.

⁽³⁾ SL C 225, 10.9.1990., str. 27.

⁽⁴⁾ SL L 156, 28.6.1969., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 353, 17.12.1990., str. 12.

Članak 1.

Uredba (EEZ) br. 1191/69 ovime se mijenja kako slijedi:

1. Članak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 1.

1. Ova se Uredba primjenjuje na prijevoznike koji pružaju usluge u željezničkom, cestovnom i prijevozu unutarnjim vodnim putovima.

Države članice mogu isključiti iz područja primjene ove Uredbe poduzeća čije su djelatnosti ograničene isključivo na pružanje gradskih, prigradskih ili regionalnih usluga.

2. Za potrebe ove Uredbe:

— ‚gradske i prigradske usluge‘ jesu usluge prijevoza koje zadovoljavaju potrebe određenog gradskog središta ili gradske aglomeracije i potrebe za prijevozom između njih i okolnih područja,

— ‚regionalne usluge‘ jesu usluge prijevoza koje se pružaju s ciljem zadovoljavanja potreba za prijevozom u određenoj regiji.

3. Nadležna tijela država članica ukidaju sve obveze svojstvene konceptu javnih usluga koje su određene ovom Uredbom, a koje su propisane za željeznički, cestovni i prijevoz unutarnjim vodnim putovima.

4. Kako bi osigurala odgovarajuće usluge prijevoza kojima bi se uzeli u obzir socijalni i okolišni čimbenici te urbaništiko i prostorno planiranje ili s ciljem pružanja posebnih cijena prijevoza određenim skupinama putnika, nadležna tijela država članica mogu s prijevoznicima zaključivati ugovore o pružanju javnih usluga. Uvjeti i pojedinosti o izvršavanju tih ugovora utvrđeni su u Odjeljku V.

5. Međutim, nadležna tijela država članica mogu nastaviti s pružanjem javnih usluga ili uvesti obveze pružanja javnih usluga iz članka 2. ove Uredbe za gradske, prigradske i regionalne usluge putničkog prijevoza. Uvjeti i pojedinosti poslovanja, uključujući načine isplate naknade, utvrđeni su u odjeljcima II., III. i IV.

Ako prijevoznik, osim pružanja javnih usluga, obavlja i druge poslove, tada on mora pružati javne usluge kao odvojene djelatnosti koje ispunjavaju najmanje sljedeće uvjete:

- (a) poslovni računi za svaku od djelatnosti moraju biti odvojeni, a dio imovine za svaku od tih djelatnosti mora se koristiti u skladu s važećim računovodstvenim pravilima;
- (b) rashodi se izravnavaju s prihodom od poslovanja i plaćanjima javnih tijela bez mogućnosti prijenosa iz ili na drugi sektor djelatnosti poduzeća.

6. Nadalje, nadležna tijela države članice mogu odlučiti da u području putničkog prijevoza neće primjenjivati stavak 3. i 4. ovoga članka na cijene prijevoza i na uvjete koji su propisani u interesu jedne ili više određenih skupina putnika.”

2. U članku 10. stavak 2. se briše.

3. U članku 11. stavak 3. se briše.

4. Odjeljak V. zamjenjuje se sljedećim:

„ODJELJAK V.

Ugovori o pružanju javnih usluga

Članak 14.

1. „Ugovor o pružanju javnih usluga’ jest ugovor između nadležnih tijela države članice i prijevoznika s ciljem pružanja odgovarajućih usluga prijevoza.

Ugovor o pružanju javnih usluga osobito može obuhvaćati:

- usluge prijevoza koje zadovoljavaju utvrđene standarde kontinuiteta, redovitosti, kapaciteta i kvalitete,
- dodatne usluge prijevoza,
- usluge prijevoza po određenim cijenama i pod određenim uvjetima, posebice za određene skupine putnika ili na određenim linijama,
- prilagodbe usluga stvarnim potrebama.

2. Ugovor o pružanju javnih usluga mora obuhvaćati, između ostalog, sljedeće:

- (a) prirodu usluge koja se pruža, posebno standarde kontinuiteta, redovitosti, kapaciteta i kvalitete;
- (b) cijenu usluga obuhvaćenih ugovorom, koje se ili dodaju na prihod od pristojbi ili uključuju prihod, te podatke o financijskim odnosima između ugovornih strana;
- (c) pravila o izmjenama i dopunama ugovora, posebice uzimajući u obzir nepredvidive promjene;
- (d) razdoblje važenja ugovora;
- (e) ugovorne kazne u slučaju neispunjavanja ugovornih obveza.

3. Imovina u vezi s pružanjem usluga prijevoza koje su predmet ugovora o pružanju javnih usluga može pripadati poduzeću ili mu biti stavljena na raspolaganje.

4. Svako poduzeće koje namjerava obustaviti određenu uslugu prijevoza koju redovno i neprekidno pruža javnosti ili je znatno izmijeniti, a koja nije obuhvaćena sustavom ugovora ili obvezom pružanja javnih usluga, obvezno je o tome obavijestiti nadležna tijela države članice najmanje tri mjeseca unaprijed.

Nadležna tijela se mogu odreći prava na takvu obavijest.

Ova odredba ne utječe na ostale nacionalne postupke koji se primjenjuju u vezi s pravom na ukidanje ili izmjenu usluga prijevoza.

5. Po primitku obavijesti iz stavka 4. ovoga članka nadležna tijela mogu zahtijevati nastavak pružanja predmetne usluge u razdoblju do jedne godine od dana primitka obavijesti, a o čemu moraju obavijestiti poduzeće najmanje mjesec dana prije isteka obavijesti.

Ona također mogu inicirati pregovore o uspostavi ili izmjeni te usluge prijevoza.

6. Rashodi prijevoznika koji nastaju uslijed obveza iz stavka 5. ovoga članka nadoknađuju se u skladu sa zajedničkim postupcima iz odjeljaka II., III. i IV.”

5. Članak 19. se briše.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu 1. srpnja 1992.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 20. lipnja 1991.

Za Vijeće
Predsjednik
R. GOEBBELS
